

Jus Jenea

N.º 8

CASTELLÓ D'EMPÚRIES, DIA 20 DE GENER DEL 1935

Periòdic quinzenal de cultura, esports, excursionisme

Portantveu de l'entitat "ESPLAIS" de Castelló

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ:

Carrer Prat de la Riba, número 9 — Telèfon, 9

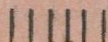
COMPREU A LES CASES AQUÍ ANUNCIADES QUE SEREU MOLT BEN ATESOS I ESTALVIAREU DINERS

MERCERIA

LES MILLORS NOVETATS
ALS PREUS MÉS BAIXOS

Vídua Riera

EXTENS ASSORTIMENT

Castelló d'Empúries

COMPRA - VENDA

d'auserda, palla i tota
mena de forratges

PERE CANET

Castelló d'Empúries

FUSTERIA

Economia i bon gust

Sebastià Mundet

Castelló d'Empúries

COMERÇ de GRANS

Fèlix Tibau

Castelló d'Empúries

CAFÉ NOVETATS

Els millors licors i aperitius

JOSEP CANET

Castelló d'Empúries

● LA PALMA

Confiteria i Comestibles

JOAQUIM PUIG ESTEVE

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

SASTRERIA i OBJECTES
PER A HOMES

JOSEP GIRALT

LLIBERTAT, 3 i MACIÀ, 12
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

PRODUCTES LITÚRGICS

ROURA

• FIGUERES •

Grans Magatzems de Mobles

CASA JUANDÓ

Elegància-Solidesa-Economia

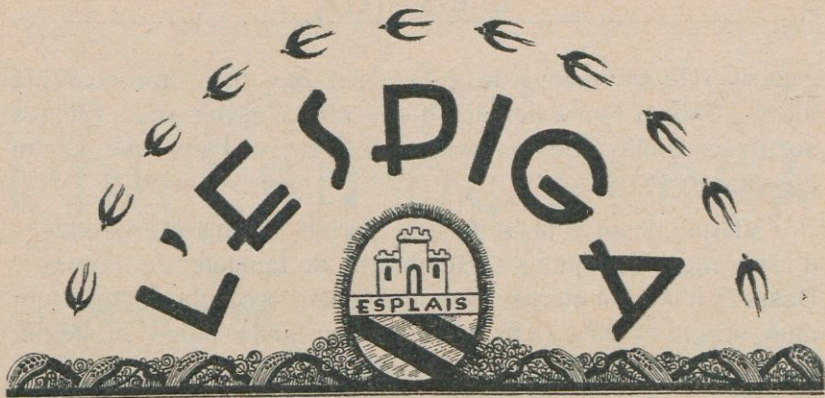
AVINGUDA REPÚBLICA, 19

FIGUERES

Maquinària de qualitat

Pizzala i Croy

Lauria, 20-BARCELONA

ANY II.

Castelló d'Empúries, 20 gener del 1935

N.º 8

PORTANTVEU DELS «ESPLAIS»

LES FESTES D'HIVERN

Hem vist allunyar-se el dia de la Immaculada; la festa grossa - podríem dir-ne de la Mare de Déu. Estrella de primera magnitud que s'albira en el firmament de l'any litúrgic. Abrandats els cors d'amor vers la nostra Mare Verge, repetim entusiasmats l'inspirat cant del «Magnificat». Ciutats i viles s'engalanaren amb domassos i s'enjoïaren resplendents de llum. És aquesta la primera de les grans festivitats que celebrem durant els mesos d'hivern, que amb la seva puresa i simbolisme deixa caure un regalim dolcíssim en els nostres cors, disposant-nos per a celebrar tendrament les diades nadalenques

Hem passat també el Nadal, la festa culpadora i alegre per excel·lència; la de tendresa - durant l'any - jamai sentida; la d'afectes familiars mes estretament units; la diada plena de rialles de petits i expansions infantívoles dels grans.

I ens trobem a l'Any Nou, en el qual hom hi commemora la Circumcissió del Nen Déu, essent també el dia primer de l'Any Civil. I en mig de les alegries nadalenques, un pensament filosòfic, una ombra de tristesa posa tenebres en el nostre

esperit. •Un any menys de vida... Un any més aprop de la mort... Sabem l'obra de l'any que acaba d'esvair-se... Quines sorpreses, quins nous sofriments ens reserva l'any que venim a començar•?

Vingué després la nit de Reis, curulla d'il·lusions rosades... d'esperances cobejades..., sembrada de fanalets de colors... Després d'una nit eterna, com tots li hem trobada quan erem nins, sorgia el dia de l'Epifania, on en cada balcó hi llegim una sorpresa, i l'aire està fet de crits i rialles dels petits.

¡Enhorazona simpàtics Esplaistes! Puix que la teniu ben guanyada per les vostres activitats emprades en el concurs de fanalets, i la gran cavalcada per la diada dels Reis. Davant els corrents materialistes i destructors dels nostres dies, la vostra tasca bé mereix un elogi efusiu. Car si del cor dels nostres petits n'arranquem la innocència i la il·lusió –com volen els sense seny i sense fe– què en resta de la vida? Prou passen els anys arrossegant-ne de llàgrimes i fets amargs! ¡Quantes arrugues a la cara! ¡Quines punyides en el cor! ¡Siguem, doncs, tots infants tan sols un dia; allarguem tant com podem, i fins augmentem, si ens és possible, l'alegria i la il·lusió de la nostra mainadeta.

I, finalment, amb la festivitat de la Candelera, diada senzilla i amagada, com la viola que perfuma les nostres margeneres, ens despedim de les il·lusions tendres, dels pessebres joguiners de les muntanyes nevades, de la llar cendrosa i recollida, de l'hivern sempre atractiu i misteriós.

ROSELLA.

*JOVE: Si ets home d'ideal; si no ets egoista;
si ets conscient del teu deure de contribuir al
redreçament col·lectiu; si vols una pàtria forta,
vina als nostres rengles.*

RAM.

DEL PASSAT

L'INFERN DE PEDRA

I

EXCURSIONISME

Es allà on acaben les ubèrrimes planes del meravellós Alt Gironès; es allà on comencen les més fantàstiques i tètriques pedres de les afroses Guilleries.

L'home en el seu afany codiciós d'extreure de les entranyes de la terra els immensos tresors que en ella s'hi tanquen, un dia ja llunyà, feia trontollar les veïnes serres amb explosions terrorífiques. Trossos d'aquestes entranyes ratllaven l'espai, rodolant vertiginosament en tots indrets, omplint de fragorositats i espeses nuvolades de fum totes aquestes afraus, i es llavors, que va descobrir-se una entrada, fins aleshores ignorada, que dona accés a una ciutat subterrània, on no hi existeix cap paret vertical, on no hi ha cap sostre ni pis pla, ni carrer recte; on per avançar, ara t'has d'ajupir, ara t'has d'arrossegar, tant aviat has de pujar com baixar, lligat degudament o fent servir l'escala de corda. Es una expedició pels forats i corcadures d'una paorosa muntanya transformada en colossal esponja marina.

No trobant hom ço que cercava, varen restar abandonats els començats treballs, i oberta la primera galeria per on hom pot penetrar, en part, en el misteri d'aquest món ignot. Dos bons amics cobdiciosos estudiants de la naturalesa, els Drs. R. V. i J. C. varen volguer gaudir, els primers, de les emocions que hi preveïen. ¿quina no seria la seva sorpresa al trobar-se, després de greus perills per a baixar-hi, després d'efectuar algunes excavacions en la primera cambra, dos esquelets humans? ¿com creixeria el seu afany d'eterns escorcolladors, al descobrir-hi fragments d'àmfora i majòlica? ¿habitacions de l'època cavernària? en aquest cas ¿a quin indret recauria llur entrada fins avui ignorada? ¿efectes de guerres passades? ¿fenòmens sísmics desconeguts? ¿tal volta aquestes arcades de pedra degotera, haurien encobert als ulls dels homes, crims comesos

segles enllà, en aquestes lòbregues soletats? ¿quins misteris tanca aquesta inuntanya pacífica i apacible exteriorment, i, com totes les de la comarcada, coberta per alzines i roures centenaris i daurada pel sol que hi bat de ple?.....

Han passat anys; la idea d'escorcollar a abastament aquestes regions, furgava més i més, i prenia a poc a poc, les proporcions d'una necessitat inel·ludible, tot comunicant-se també, fermament, a nous bons amics, tres d'ells metges.

Tarda xafagosa i asfixiant de juny; el sol p'ana damunt les espigues de blat, que es colltorcen en les seves canyes nuoses, al pes del grà ros i ja assaonat, talment com si abans d'ésser transformades en pà, s'humiliessin, adorant a són Creador, o volguessin admirar i despedir-se per darrera volta, aquestes messes, de la mare terra, d'on miraculosament han brotat, abans d'ésser occides per la falç. En aquesta hora solemnia per a nosaltres, la naturalesa sembla associar-se a l'espectació que ens domina, al voler esqueixar el vel que cobreix un misteri de segles, doncs no es mou una fulla, no s'ou cap cant d'ocell, tal volta astorats de la nostra temerària empresa, fins s'ha apagat el remoreig suau de les aigües de l'indústria Ter, que s'esmuny serpejant i silenciós en mig de sembrats i arbres; sols batega violentment dins el nostre pit, el cor, que reconeix dins la majestat del moment, al Etern *Factor Orbis*.

Des d'ací dalt, albirem allà baix, a la carretera, els nostres dos *autos*, que el sol cremant, hi ha encés lluissors de foc, les seves carcasses negres, llueixen també com les de dos escarbats pilots.

Ací, piles de corda enrotllada, escales de corda, rulls de fil d'emplomar, que lligats a l'entrada d'aquest embolic de galeries, ens ha de seguir per tots costats, per a servir-nos després, de guia per a retrobar de nou la sortida; més enllà llums d'acetilè, dels que utilitzen els minaires, espelmes, llums elèctrics de butxaca, ça i enllà els trajos d'excavador, magallines, pales, pics, el botiquí etc., etc...

JHON.

(Continuarà)

ESPORTIVES

FUTBOL

ESPLAIS F. C., 2 - CISTELLÀ F. C., 1

Dia 6 de gener. Fou un partit força animat. No cal fer-ne un detall del match perquè, diguent que el Cistella escarmentat per la derrota que els propinà el nostre equip a casa seva o sigui de 10 a 0 contractaren equipers de diferents localitats i l'equip que ens visità era un terç mòbil. En protestem i amb equips professionals renunciem jugar-hi.

Els nostres, tots compliren menys en Gil que és poc correcte i la seva conducta desdiu dels altres companys que són model de jugadors.

Arbitrà en M. Puig.

ESPLAIS F. C., 1 - F. C. LLERS, 2 (?)

Dia 7 de gener. El nostre primer equip es traslladà a Llers amb motiu de la seva festa major.

Com sempre ens presentàrem al camp amb la màxima puntualitat; el Llers tot hi haver-nos escrit que fossim puntuals i com a amos del camp retardaren el partit mitja hora. La tramuntana apretava com mai. Escollí terreny el Llers i a favor de vent. Comença el partit i fou una primera part llarga, s'apuntaren dos gols i cap els «Esplais». Sense fer el descans reglamentari canviàrem de porta i tenim el vent a favor nostre. Centra la pilota el Llers l'agafa en Buscarons, que passa llarg a Augé, aquest dribla, xuta i perfora la porta, va un minut de joc i ja marquem. L'àrbitre, si es que mereix aquest nom veu que la pallissa serà forta i comença a marejar als nostres jugadors pitant a tort i a dret: fa tirar un penalty imaginari i la pilota va a fora; unes mans fetes a mig camp col·loca la pilota a la ratlla dels defenses i el nostre porter amb gran seguretat bloca; els nostres davanters no poden passar de mig camp pel xiulet continu de l'àrbitre; un jugador li pregunta si ha estat trompeter de l'exèrcit i ell encara hi té més afició, fins que el capità del Llers veient que és impossible aguantar el temps que mana el reglament, diu al réfere que toqui la final del partit, i ell sense compliments

obeeix. Aquesta segona part durà 23 minuts, per tant ens robaren 22 minuts, qui guanyà el partit? «Els Esplais», doncs si el capità d'un equip mana al àrbitre que toqui la final abans d'hora, és senyal que es retira: cedeix el partit. I sinó mirem la sanció que ha imposat la federació a l'equip de Banyoles, que per plegar abans d'hora li ha tret tota la puntuació del campionat, i de primer a passat a cūiste.

Comentaris? no en voldriem fer cap, però em cregut que podria servir per altres equips, que algun dia fossin contractats per el Llers, i així en tindran un concepte de qui es tracta. Els jugadors foren correctes, perquè ja havien pactat amb l'àrbitre, del contrari li podrien donar la bola i fer-lo anar a col legi. L'àrbitre que millor li escauria el nom de màscara de Carnaval, ja que un home no gosa en dia de festa major portar la careta de fals com ell portava. Va donar proves de que no coneix el reglament de futbol, però si, que té bones qualitats per fer de pastor ja que toca a la perfecció el xiulet. El públic, no tot, però força en general, es creu que el fútbol és igual que una cursa de braus, amb l'aggravant que no sols desitgen que els jugadors es facin mal, sinó que són molt grollers amb gestos i paraules, embrutant-se pitjor que les besties. Per la dignitat de nostra parla i per la noblesa del futbol en protestem amb tota la nostra energia, i no volem que mai més un públic així tingui entrada en nostre camp. Amb gent així fora tractes. A Llers no sols hi han bruixes, si que també hi abunden el homes malparlats.

HANDS

BLAVORS

*Entre el blau del mar pregon
i el de les seves llunyanes
hi ha una franja de verdor
que el rou esmalta.*

*Dividint els cims blavencs
i el tàlam del blau celatge
densa florida de neu
tot l'any hi esclata.*

*Entre els meus ulls blaus i els teus,
llacuna on mon cor naufraga,
hi xiula el vent del menyspreu,
glaçant-me l'ànima.*

MAS-QUEFA

DEL PRESENT

VERITAT INNEGABLE

Moltes són les veritats impugnades en aquests últims temps, en què és nota una revolta general: en què l'error prevaleix a la veritat, les tenebres a la llum, el mal al bé, com si l'home actual hagués perdut la raó, i es lliurés solament a ço que li favoreix les passions o sigui a fruir de la llibertat, com diu ell, que més que llibertat és llibertinatge. Doncs bé, una d'aquestes veritats és que l'home és naturalment religiós. Quantes voltes havem sentit negar aquesta veritat, i tot perquè es pretèn viure sense Déu, o sigui sense res que pugui ésser un fre al llibertinatge. I com que la religió ens posa davant els ulls, el conjunt de veritats i deures, que per nosaltres es segueixen envers Déu, és per això que l'esclau de les passions, no ha deixat d'oposar-se a tan palpable veritat. Així ho proven la història i la psicologia, dient aquesta última que rectament considerades les íntimes aspiracions i tendències de l'home, amb raó es dedueix que alguna religió li ha d'ésser necessària.

Religió és el conjunt de veritats i deures pels quals la nostra vida s'ordena a Déu. Contra els ateos, materialistes, positivistes i indiferentistes absoluts, els quals per obrar lògicament amb les seves respectives ideologies s'han vist obligats a negar la necessitat de la religió, la història ens demostra palpablement la certesa de la nostra proposició. Consta que tots els pobles i tribus salvatges sempre han tingut i tenen encara les seves religions, constant elles dels tres elements, dogmàtic, moral i ritual, que encara que diferents en certs punts, tots convenen en l'existència d'algun ésser superior, amb el qual no sols és possible, sinó que és necessari tenir certes relacions, perquè l'home pugui viure rectament. Mai cap savi ha pogut negar aquest fet religiós, i si mai algú s'hi ha atrevit és perquè no féu les degudes investigacions i no coneixia suficientment les llengües i costums de les tribus a les quals nega aquest fet universal i religiós.

La psicologia també ens porta a la mateixa conclusió. L'home per necessitat de la seva mateixa naturalesa té tendència a la felicitat, la qual solament pot trobar en la completa i harmònica

evolució de les facultats, la que no es pot obtenir sense alguna religió. Les nostres aspiracions, si atentament les inspeccionem, són profundes i permanents i per tant sols poden ésser satisfetes per algun ésser superior a tot el creat.

Així ho proven l'enteniment, la voluntat i el cor de l'home. L'enteniment té el complement en la veritat absoluta i infinita buscant el seu últim fi, i els mitjans que a ell porten; la voluntat tendeix al bé íntegre i perfet; i el cor sols inspira al perfet culte i al vertader amor. La religió i més la cristiana és la que porta en si mateixa l'objecte a què aspiren les esmentades facultats. Ella és la que respon a l'enteniment ensenyant-li la nostra procedència de Déu per creació, i que en el compliment de tots els nostres deures obtindrem l'últim fi: Déu: ella és la que diu a la voluntat, que per la consecució del bé íntegre és necessària la regla de costums per a distingir el bé del mal, i per a llur eficàcia ens dóna un legislador amb plena autoritat per a premiar als bons i per a punir als dolents; i, per últim, contesta al cor mostrant-li que el perfet culte i el vertader amor, és el culte i l'amor sense límits a Déu.

CANERICUS

LLAPIS ROIG

Flor de Lis. - A l'hivern les flors són mortes, i la teva poesia també.

J. F. Poble Nou. - No ets sol que no encertes l'aforistic, però no deixis per això les altres solucions.

Tarambana. - No tenim res a veure si surten equivocats els passatemps. Els enviem correctes.

Soc-jo. - Ens havem adonat que en la teva poesia, l'equip és incomplet. Per excés d'original anirà el proper número.

Rosella. - Agraïis i ho publiquem. Els originals per a impremta van en sobre desclòs i 5 cèntims per franqueix.

Ram. - Publiquem la teva crida a la joventut. Els articles deuen ésser originals.

Bab-bab. - Al cove, fill, al cove.

Jhon. - Lo de l'antropofígia és molt trètic, pot ésser que un altre dia convindrà.

Què és la F. J. C. de C.? - Ho publicarem el proper número. Per excés d'original no hi va.

NOVES

Des del proper número, començarà a publicar-se la història de la nostra glòriosa vila, en un full del nostre portavveu. Recomanem als nostres lectors que guardin el dit full per tal d'obtenir l'història completa. Un dels nostres redactors a emprés aquesta tasca treballosa i difícil, convençut que hi haurà qui sabrà agrair-li i que bé s'ho valen les gestes evocadores de la nostra vila comtal.

Hem tingut el gust de saludar i conviure per uns quants dies, amb els companys estudiants, que finides les vacances han tornat a les seves aules universitàries i col·legials.

Ha estat destinat a nostra vila com a comandant de les forces de carabiners el sergent D. Benjamí Marcos Hernández; els dos fills del qual han ingressat a la nostra entitat. Sigui benvingut.

A causa de la forta i freda tramuntana, la cavalcada dels Sants Reis tingué de limitar-se a fer la seva aparició en l'estatge de la societat «Aires Nous». Així i tot fou lluidíssima i els infants amb nombrosos fanals no cessaven de victorejar als Sans Hostes. El jurat qualificador del concurs de fanalots després d'un acurat exàmen, concedí els premis de la següent manera: Nens: 1.er premi, Martí Amiel; 2.^{on} premi, Jaume Comet; i 3.er, premi Narcís Gelabert; Nenes: 1.er premi, Maria Adrover; 2.^{on} premi, Teresa Calvet i 3.er premi, Dolors Carbó.

Venen actuant amb gran activitat i entusiasme les diverses seccions de que es compon la nostra entitat.

El Sr. Ecònom. Arxiprest de Perelada en atenta lletra dirigida al nostre Rnd. Conciliari, amb paraules encoratjadores felicita efusivament al nostre amic i autor de «El Bruel de Castelló» En Joan Puig, al igual que a l'elenc per la seva acurada interpretació en la veïna vila de Perelada, i sol·licita una nova actuació dels nostres joves artistes.

A causa de la forta tramuntana regnant tingué de suspendre's el partit de futbol amb el Salt F. C. així com també es suspendgué el sopar d'homenatge als nostres invencibles equipers.

S'està treballant en el trenc de la carretera dels Músics (vernar de Dalt) per tal de tapar-lo.

● Ha estat a la nostra redacció «L'ermità de Sant Pere de Roda». Ha quedat enamorat de la nostra obra cultural i ha promès que ens enviaria algun article. Benvingut sigui, i ho esperem amb ànsia.

● El dia 27 de l'actual, el nostre Elenc es traslladarà a Figueres, en el Patronat Parroquial de la Catequística, per a representar-hi el formós drama «El Bruel de Castelló» unànimement aplaudit en tots els llocs on ha estat representat.

● L'engravat del nou camí veïnal de Vilanova de la Muga a Castelló està molt avançat.

● Es ja un fet que a principis de setmana la secció d'aficionats, començarà a assajar la formosa tragèdia, l'obra més perfecte del teatre catòlic, que porta per títol «L'hereu de la Baronia» de Ramon Pamies. Hi haurà paper per tots i estem segurs que altra volta el públic castelloní sabrà cooperar amb la seva presència al sacrifici que reporta pels nostres joves artistes la representació de dita obra.

● El soci protector, l'amic En Josep Canet, està totalment restablert de la malaltia que l'ha obligat a fer llit uns quants dies. No cal dir com ho celebrem Així mateix ens assabentem que el nostre company En Joaquim Saló i Saló fa llit víctima d'una malaltia. Li desitgem una prompta i franca millora.

ALES.

ESQUITXOS

▲ Futbolistes: El proper diumenge, dia 20, té anunciada la seva visita un equip que, segons les seves lletres, és: formidable, potentíssim, colossal, grandios, estupefacte, admirable, gegantí, majestuós, etc. etc., i aquest és la *U. S. de Girona*. ¡Ull! futbolistes dels *Esplais*, que si és així perdereu per primera vegada, puix amb un equip de tanta supremàcia no s'hi poden fer jocs

▲ Hem llegit en un tractat d'Higiene del Dr. Bona Moral que és perillós fer enxufes en tuberïes d'aigua, embrutint-les amb la llengua.

▲ Donzelles que tan enamorades esteu dels companys esplaistes; farieu la noble mercè de què al punt de tocar les vuit del

vespre, a un amorós ja reveure! deixessiu els vostres enamorats? Perquè els que res això ens importa ens atipem d'esperar els toca-campanes.

▲ Castellonins que blasfemeu: la setmana vinent us comprarem una arrova de magnèsia.

▲ Segons acaba d'indicar-nos el nostre corresponal del pont nou Joan Cals, sembla que les cèlebres i animadores cargolades que tenen lloc a l'Hotel Grits, tindran per conseqüència un incident amorístic per un dels nostres més destacats esplaistes.

▲ A Llers veierem un tit arraulit en una bardissa pel fred i ¡oh casualitat! el trobarem el vespre a Fortià i l'haguessiu oït quins cants hi refileva; no és d'estranyar, perquè els brams del públic de Llers el varen espantar i a Fortià respirava a plè pulmó.

▲ Hem observat que el senyoret Fornada tan aficionat al futbol ha perdut aital afició. Què ho fa? a què és degut? ¡Ah! ja ho tenim: aquesta afició s'ha convertit en admiració pel ram de l'agulla i..

▲ En Ramonet Ros Tresperluinadexurro el dia de la cavalcada ens donà una audició de trompeta, que els altres companys d'orquestra quedaren meravellats i muts. No li sabíem aquestes qualitats; ja el llogarem en altres festes per espantar criatures.

▲ El dia que els nostres aficionats representaren el «Bruel» a Perelada, una de les gentils acompanyants va tenir la sort de poguer carregar damunt l'òmnibus, un formós i grassonet anyell. Els joves a la tornada es llepaven els dits, però fins avui no n'hem sabut res més.. ¿Que l'engreixeu o bé ja no se'n canta gall ni gallina?

▲ Els nostres benvolguts companys futbolistes Buscarons i Sinyol no hi veuen de cap ull, puix estan palpant les conseqüències d'un miracle, ja que a Roses tot i essent port de mar mai han pescat res i aquí «qualsevol nit estelada, pescaran una arengada».

▲ Una esplaista cent per cent, fou vista no fa molts dies entrar a la Rectoria. Filla *que calladito te lo tenías!* de totes maneres, ja ens deuràs convidar, oi? Si ho fas seràs gentil, gentil, gentil ..

▲ Acabem de rebre una lletra la mar de simpàtica; vé de Barcelona, del carrer de «Fernando Poo», ens diu l'interessat que ha estat malalt i que tot el seu çoçol ha estat anar llegint «L'Espiga». Allò que diu la Rosella de l'oasi, s'ho fa propi i a ell li resulta el mateix.

PASSATEMPS

TARJA

Ramón Llaganàs

La Daraja

Combinar degudament aquestes lletres de manera que donin el nom d'un poeta català i el títol d'una de les seves poesies.

ANAGRAMA

Com més *tot*
un *total*
molt més sua
l'animal.

ENDEVINALLA

Sóc a dins
i no hi puc entrar.

AMBIDEXTE

1, 2, 3, - Arbre.
3, 2, 1, - Líquid.

XARADA

Ma *primera* és animal
la *segona* negació
és lletra la *tercera*
i el *total* embarcació.

FUGA DE VOCALS

. s.nts . m.ny ns
n. .ls pr m.t.s s. n. .ls d.ns.

LOGÓGRIF NUMÉRIC

123456789-Conjunt
69678569-Ofici de dona
2169429-Nom de dona
758569-Nom de dona
65889-Eina de fuster
8979-Animal
721-Fenòmen atmosfèric
12-Metall
+-Vocal

JACK

SOLUCIONS AL NÚMERO PASSAT

PROBLEMA: Números 3 i 7. - PROBLEMA: El pare 48 anys i el fill 16.
LOGÓGRIF: L'estanyol - CONVERSA: Raquel. - VAGA DE CONSONANTS:
El que no vulguis per tu, no vulguis per ningú - ENDEVINALLA: Osca.
AFORÍSTIC: El fill del carnisser, no el vulguis per barber.

HAN ENVIAT SOLUCIONS

Josep Miquel, 6; Eudald Brunet, totes; Jordi Ferrer P. N., 6.

- Per instal·lacions d'aigua, gas i electricitat

VDA. P. MARCH

Waters, lavabos i quartos de bany complets a preus molt econòmics.

F. MACIÀ, 8 · TELEFON 20
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Les millors marques de ràdio son «EMERSON» i «COLONIAL»

*Ràdio-gramoles per a locals públics
5 làmpares des de 290 pessetes
Gran claretat Gust exquisit*

F. Montalat

F. MACIÀ, 4 HOSPITALET

RADIO PHILIPS

REPRESENTACIÓ OFICIAL:

VDA. P. MARCH

◆ Làmpares de tota mena per enluminat i aparells de Ràdio

F. Macià, 8 - Telèf. 20
Castelló d'Empúries

CINEMA ESPLAIS

Sessions tots els dies festius

Pel·lícules morals

Preus populars

ACUBAT TALLER MECÀNIC

Gonçal Prats

Castelló d'Empúries

ESPA DENYERIA

Ramon Bataller

Castelló d'Empúries

NO HO OBLIDEU!!

FERRETERIA

ANDREU SUÑER

Rambla, 3 i 4-Girona, 25-Telèf. 116

FIGUERES

Es la més important de la comarca

Les millors novetats per a
TARDOR i HIVERN
no dubri que les trobarà als

Magatzems Fortunet

de FIGUERES

Extens assortit en Abrics per a Home i Senyora
TANCAT ELS DIES FESTIUS

EL VI DE QUINA

Portolà

és el més conegut, més
aperitiu i més econòmic

Farmàcia Portolà
FIGUERES

COMESTIBLES I MOLTS ALTRES
OBJECTES • Acreditada casa de

Constantí Fontclara

Castelló d'Empúries

"Els Rossinyols"

de Castelló d'Empúries

Cobla - Orquestra - Orquestrina

 PROVEU-BA

Fusteria Mecànica
de

JOSEP GENIS

Bons preus, promptitud i solides
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

DISPONIBLE

DISPONIBLE

Tots els que haveu anat rebent aquest periòdic sou pregats
de fer efectiu l'import de la subscripció pel mitjà que
us sigui més avinent.

PREUS DE LA SUBSCRIPCIÓ:

A Castelló: 0'50 ptes. cada mes. - Fora de Castelló: 2 ptes. trimestre
Anuncis a preus molt rebaixats.